"а"

327

Институт языка, литературы … истории
Кир. ФАН СССР гор. Фрунзе
инв. 6
11/IV 1981 г.

326

ДЛЯ БУМАГ

Автограф

Зилзала

Институт языка, литературы и истории
ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Инв. № 5а
23/IV. 1981 г.
Кар. ФАН СССР

Скоросшиватель

32[illegible]6

Дело №

Автограф (подлинник) и фотокопии автографа

(год)

Хранить ______________ лет

Мазмуну

Автограф и фотокопии Молдо Кылыча (4 экз).

„Тоо казал" "Чүй казал"
(перевод с арабского алфавита. (11 стр.).

Институт языка, литературы и истории
ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Инв. № 326
25/X-56г.
Кирг. ФАН СССР гор. Фрунзе

1.

Институт языка, литературы и истории
ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Инв. № 5а
13/I-1981г.
Кирг. ФАН СССР гор. Фрунзе

32.

Жаныбарым жылкыга
Сыйырларды сайгакка
Чычаңдатып чуратты
Айбандардын барына
Чөптөн кылды тамакты
Кудурети кудая
Койду жакшы жаратты,
Башка малдын жанында
Майда акча сыяктуу
Атан төө буурадар
Артын карай сийгени
Көбүк чачып буркурап
Буурасынын киргени.
Чапкан аттан кем эмес
Таскак уруп желгени.
Тайтаңдаган жаныбар
Тайлагынын эмгени
Жонунда бар өркөчү,
. . . .
Өзү мынча чоң туруп,
Куйругунун келтеси.
Чөгөрүндө бүктөлгөн,
Өзү жатып эптелген,
Эбин таап батырса
Канча болсо ~~[illegible]~~ жүктөлгөн.

33.

Кошулушуп бөлунуп
Кулун тайын билишкен.
Карга журсө ойногон
Кара жерге шордогон,
Кара кыяк бетеге
Канча жесе тойбогон,
Ачка болсо журбөгөн
Карды тоюп алганда
Арыкчылык билбеген,
Ойсоңдогон жаныбар
От кемедей ирмеген,
Кыдыраалы Жалилдер
Кылыгы туз адилдер
Молдобача Талибдер
Илими көп гарийлар
Жакшы тутсаң илимди
Даража дөөлөт багың бар
Кайзаракман Шабайым
Бакты берсин кудайым
Молдо Ахмат батачы
Барыңа кырка карайын
Абдыш молдо Акматжан
Абылкасым улукман
Анапия Чойтуктөр
Казия хамды барыңдан
Буда жакшы балалар
Молдо Исмат Жамбылкан

34.

Молдобача балдары
Бейишинин гүлдөрү
Күлдөрүңдөн айнай
Дамбылдасы Айнакан
Өзү ургаачы болсода
Боз торгойдой сайраган
Молдобача балдарды
Жаш кулундай байлаган
Көргөн жандын баарысы
Ызат кылып сыйлаган.
Ыкыласы чоң болсо
Бир тутса аты ургаачы
Өзү байкуш
Билбегенди билгизген
Билгичтиги ушундай
Көсөмдүгү өңгөчө
Мүнүшкөрдүн кушундай
Өзү катын дамбылда
Медресесин көп жылга
Өстүргөн талипларды
Кылгыр кулгулга
Ыйман берсин кудайым
Бул өңдөнгөн булбулга.

Тамат тамам.

Отдел рукописей Инв. № 326 25/X-86 г. Кирг. ФАН СССР

Отдел рукописей Инв. № 5 19/12-1981 г.

Жаныбарым жылкыга

Сыйырлардын сайгакка

Чычкандатып чуратты

Айбандардын барына

Чөптөн кылды тамакты

Кудурети кудая

Койду жакшы каратты

Башка малдын жанында

Майда акча сыяктуу

Атан төө буурала р

Артын карай сийгени

Көбүк чачып буркурап

Буурасынын киргени

Чайкан аттан кем эмес

Таскак уруп келгени

Тайтаңдаган жаныбар

Тайлагынын эмгени

Жонунда бар өркөчү

. . . .

Өзү мынча чоң туруп

Куйругунун келтеси.

Чөгөрүндө бүктөлгөн,

Өзү жатып эптелген

Өбин таап батырса

Канча болсо жигери жүктөлгөн.

53.

Кошулушуп бөлүнүп
Кулун тайын билишкен
Карга жүрсө ойногон
Кара жерге шордогон
Кара кыяк бетеге
Канча жесе тойбогон
Ачка болсо жүрбөгөн
Карды тоюп алганда
Арыкчылык билбеген
Ойсондогон жаныбар
От кемедей ирмеген
Кыдыраалы Жалилдер
Кылыгы түз адилдер
Молдобача Талибдер
Илими көп гарийлар
Жакшы тутсаң илимди
Даража деөлөт багың бар
Кайабракман Шабайым
Бакты берсин кудайым
Молдо Ахмат батачы
Барыңа кырка карайын
Абдыш молдо Акматкан
Абылкасым улукман
Анапия Чойтуктер
Казия хамды барыдан
Буда жакшы балалар
Молдо Исмат,Жамбылкан

IV Бакай, Кошой, Карасай
Алдаярдин баласай
Азыктарда залим коп
Алда кокуй налатай
Молдо Эшеке Мукайым
Болжоп созун казайын
Кызталактын сознен
Бир азыраак айтайын
Абдан тилеп жакшылар
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
VI Жазган созум икая
Жакшы карап ойлогун
Башка азап келгенде
Сырдин тубун болжогун
Ушу созум байкачы
Бечара Кылыч молдонун
Кордум азап биржалай
Чырачылып сол колум
Эгерде корген амесмин

Мундай азап болгонун

Миң шугурлук кудайга
Акыретим ондогун
Жаным тирүү калар деп
Тагдырда узак ойлодум
Карылыкда бечара
Сен унутуп койбогун
Азап кердуң бирдалай
Ычак тийип ортоным
Эгерде керген эмесмин
Тагдырда болгон иш экен
Буйругун кердум кудайдын
Ырбап кетип кегерүп
Жаман болду аягы
Какшадың байкуш унутпа
Караган кокуй жараны
Сырты кара ичи кек
Мундай [illegible]
Мындай жаман балааны
Куйдугу деп кыргызча
Атын адам табабы
Ортонум түшту түбунөн
Ошо болду аягы
Баштакыдай боло албай
Тамырга чыкты сарары
Азаптан жанды куткарган

37.

38.

5.

Кудайга шукур кылады
Тагдырда болган иш экен
Буйругун көрчү Куданын
Кетпеди жандын акалы
Дарыгы дары кылалбай
Тулуптай көпту билегим
Өлумгө ушум шайланып
Чыгып турду журөгум.
Азапка жаным чыдабай
Адам бенде курусун
Өлөйун деп тиледим
Өлгөндө кандай боларым
Кандай журуп билемин
Өлсөм жаным жай алып
Калабы деп журөмун
Ойлобоймун көбунчө
Ыйманымдан бөлөгун
Карап туруп санаймын
Катын, бала керегин
Санаа менен азаптан
Заар болду кегеним
Балаларым жалдырап
Башым турар кайгырып
Тан аткыча алышып
Зайбым турар зар кылып
Айландырып санасам
Акылым кетер кангырып

Чыдай албай түнгүсүн
Чырагданды жандырып
Тобокел деп турамыз
Сабыр менен зар кылып,
Колумду өөдө кылалбай
Эшикке басып чыгалбай
Калган күнүм да болгон
Козгоюп жакшы жылалбай
Азыктан келген Калыгул
Акжолтой болду акыры
Колумдагы жараны
Жетпеди байкуш акылы
Көөнү жакын адамдар
Көргөндө чочуп жашыды.
Азаптан бенде өлөбү
VII Түгөнбөсө аныкы
Колумдун башы көгөрүп
[illegible]
VIII Ылегим шишип сыздады.
Он күнгө жакын болгондо
Ортонум өлүп муздады.
Жаранын баары чытырап
Жакшылап азай чыкпады
Жан тамырлар сырсайып
Жанымды азап кыстады.

39.

Кудайга шукур мен кылдым
Кулагым сөзду укпады.
Чындап азап келгенде
Чыдаймын деген бекер кеп
Тилеген куным да болгон
Кыйналбай өлсөм экен деп
Айта берсем жарандар
Толуп жатыр печен кеп
Далай азап мен көрдум
Дарыласам жакпады
Тукурчулөр тукурсө
Сыркырады муздады
Орон койсок кылуулап
Огобетер какшады.
Акыл жетип болалбай
Адам айла таппады
Кыйын кетер кез болуп
Кудай өзу сактасин
Жазган куным да болгон
Жарып койсо жан өлбес
Азай чыкса жарадан
Адам каны тугөнбес
Ушунчалык жорукка
Унуткан жан бенде эмес
Молдо Кылыч бечара
Болжоп көрчу оюну.

Келген экен жаныча
Бир өлүмдүн катары
Жараткан алда кудурет
Жок жеринен бар кылып
Тамам жанды жаратты
Бир калыпта турбады
Бенделиктин нишаны
Жаталбадым жай алып
Жара колум аянып
Чыдай албай безилдеп
Чыканагым таятып,
Бир канча күн ушундай
Турду көзүм тунарып
Өлүп калды бугулуп,
Ортон колум карарып.
Сасып кетти ысыкта
Ириң менен кан агып.
Эртели кеч жубабыс,
Кандай айла кылалык.
Баштагыдан азыраак
Орточо болуп сыздады
Билектерим ичкерип
Шишик жанып бастады.
Жакын жери түнкүсүн
Жаным тынчып уктады.
Уктаганы курусун

41.

Ойгонгондо какшады.
Катын менен балдарым
Өч айласын таппады.
Ьирге көрген азаптан
Белин чечип жатпады.
Ойлобоймун көбүнчө
Ушулардан башканы
Ьайкап турсам кудая
Ьалаларым баары кыз,
Шипаа болуп жакпады
Колго кылган дарыбыз
Чочуганда кайталы
Чыдабасак амал жок
Чыкпай турар жаныбыз
Ьалаларым жалдырап
Ьаары жаман куурады
Зайбым болсо күн түнү
Менден алыс жылбады
Ьаары мени тилешип,
Ьечаралар ыйлады.
Карыптарды кудайым
Кайгы түнү кылганы
Ыраазыбыз аллага
IX Өзүбүзче сыйлады
Артык байда биздерге
Өмгегибиз жанганы
X

42.

Ъайкасанар карандар
Ъалаларым биз болсо
Исик суук каккаган
Мындай оору кез болсо
Бендесинен салбасын
Буган азап окшосо
Бир тууганым баарысы
Акылы кетип аландап,
Алда кандай болор деп
Журду акыр саландап
Сексенкунге жеткиче
Айыкпадым ыландап
Ортон колум соогу
Бирмууну кесилди
Напси чиркин курусун
Жандан умут узбоду
Каара боюм арыктап
Ооруганы кетпеди.
Молдо Кылыч берчара
Көк кымыран ичкени
Катын менен балама
Кайгы-капа тушкону
Бала чиркин курусун
Ъайкабаймын өзгөну
ушуларды санасам

11

Авторизованное ...перепечатано с араб. алф.

Бир жагынан кудая

Кайгым эстен кетпеди.

Кайрат берип турсакта

Тое тамак жешпеген

Эси кирген балалар

Эркелебей тил алып

Айыктым деп алдасам

Сүйүнүшүп кубанып

Наркы түбүн ойлобос

Айланайын балалык

Атам айыккан экен деп

Ар кимиси түш көрүп

Институт языка, литературы и истории
Инв. № 326
25/Ⅲ-86г.

32.

Жаныбарым жилкига
Сийирлерди сайгакка
Чычаңдатып чуратты
Айбандардын барына
Чөптөн кылды тамакты
Кудурети кудая
Койду жакшы жаратты
Башка малдын жанында
Майда акча сыяктуу
Атан төө бууралар
Артын карай сийгени
Көбук чачып буркурап
Буурасынын киргени
[illegible]
Таскак уруп келгени
Тайтаңдаган жаныбар
Тайлагынын эмгенин
Жонунда бар өркөчу
. . . .
Өзу мынча чоң туруп
Куйругунун келтеси.
Чөгөрундө буктөлгөн,
Өзу катын эптелген
Обин таап батырса
Канча болсо [illegible] буктөлгөн.

33.

Кошулушуп бөлүнүп
Кулун тайын билишкен
Карга жүрсө ойногон
Кара жерге шордогон
Кара кыяк бетеге
Канча жесе тойбогон
Ачка болсо жүрбөгөн
Карды токп алганда
Арыкчылык билбеген
Ойсолдогон жаныбар
От кемедей ирмеген
Кыдыраалы Жалилдер
Кылыгы түз адилдер
Молдобача Таиибдер
Илими көп гарийлар
Жакшы тутсаң илимди
Даража деелот багиң бар
а
Найзыракман Шабайым
Бакты берсин кудайым
Молдо Ахмат батачы
Барыча кырка карайын
Абдыш молдо Акматкан
Абылкасым улукман
Анапия Чойтуктор
Казия хамды барындан
Буда жакшы балалар
Молдо Исмат,жамбылкан

34.

Молдобача балдары
Ьейишмнин гулдеру
Кулдерунден айнай
Дамбылдасы Айнакан
Өзу ургаачы болсода
Ьоз торгойдой сайраган
Молдобача балдарды
Жаш кулундай байлаган
Керген кандын багрыск
Нзат кылып сыйлаган.
Икыласы чоң болсо
Ьир тутса аты ургаачы
Өзу байкуш
Ьилбегенди билгизген
Ьилгичтиги ушундай
Кесэмдугу эңгече
Мунушкердун кушундай
Өзу катын дамбылда
Медресесин кең кылга
Өстурген талипларды
Ныгыр кулгулга
Ыйман берсин кудайым
Ьул өңденген булбулга.

Тамат тамам.

Бакай, Кошой, Карасай
Айдарлдын баласай
Азыктарда залим көп
Алда кокуй палатай
Молдо Эшеке Мукайым
Болжоп сөзүн жазайын
Кыяталактин сөзөн
Бир азыраак айтайын
Абдан тилеп жакшылар
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
Жазган сөзүм ыкая
Жакшы карап ойлогун
Башка азап келгенде
Сырдын түбүн болжогун
Ушу сөзүм байкачы
Бечара Кылыч молдонун
Көрдүм азап бирдалай
Ырачылып сол колум
Өгөрдө көргөн эмесмин

36.

Мундай азап болгонун

Миң шугурлук кудайга

Акыретим оңдогун
Жаным тируу калар деп
Тагдырда узак ойлодум
Карыплыкда бечара
Сен унутуп койбогун
Азап кордуң бирдалай
Бычак тийип ортоным
Эгерде керген эмесмин
Тагдырда болгон иш экен
Ьуйругун кердум кудайдын
Ырбап кетип кегеруп
Жаман болду аягы
Какшадың байкуш унутпа
Караган кокуй жараны
Сырты кара ичи кек
Миндайжаманмалласы

Мындай жаман балааны
Куйдугу деп кыргыча
Атын адам табабы
Ортонум тушту тубунен
Ошо болду аягы
Баштакыдай боло албай
Тамырга чыкты сарары
Азаптан жанды куткарган

37.

Кудайга шукур кылайн
Тагдырда болган иш экен
Буйругун көрчу куданын
Жетпеди жандын акалы
Дарымчы дары кылалбай
Тулуптай көпту билегим
Өлумгө ушум шайланып
Чыгып турду журөгум.
Азапка жаным чыдабай
Адам бенде курусун
Өлөйун деп тиледим
Өлгөндө кандай боларым
Кандай журуп билемин
Өлсөм жаным жай алып
Калабы деп журөмун
Ойлобоймун көбунчө
Нйманымдан бөлөгун
Карап туруп санаймын
Катын,бала керегин
Санаа менен азаптан
Заар болду жегеним
Балаларым жалдырап
Башым турар кайгырып
Тан аткыча алышып
Зайбым турар зар кылып
Айландырып санасам
Акылым кетер кангырып

Чыдай албай тунгусун

Чырагданды жандырып
Тобокел деп турамыз
Сабыр менен зар кылып,
Колумду өөдө кылалбай
Эшикке басып чыгалбай
Калган кунум да болгон
Козголуп жакшы жылалбай
Азыктан келген Калыгул
Акжолтой болду акыры
Колумдагы жараны
Жетпеди байкуш акылы
Көөну жакын адамдар
Көргөндө чочуп жашыды.
Азаптан бенде өлөбу
Тугөнбөсө анык ы
Колумдун башы көгөруп
Билегимксыздашк
Билегим шишип сыздады.
Он кунгө жакын болгондо
Ортонум өлуп муздады,
Жаранын баары чытырап
Жакшылап азай чыкпады
Жан тамырлар сырсайып
Жанымды азап кыстады.

39.

Кудайга шукур мен кылдым
Кулагым сезду укпады.
Чындап азап келгенде
Чыдаймын деген бекер кеп
Тилеген кунум да болгон
Кыйналбай олсем экен деп
Айта берсем жарандар
Толуп жатыр нечен кеп
Далай азап мен кердум
Дарыласам жакпады
Тукурчулер тукурсе
Зыркырады муздады
Ороп койсок жылуулап
Огобетер какшады.
Акыл кетип болалбай
Адам айла таппады
Кыйын кетер кез болуп
Кудай езу сактасын
Жазган кунум да болгон
Жарып койсо жан олбес
Азай чыкса жарадан
Адам каны тугенбес
Ушунчалык жорукка
Унуткан жан бенде эмес
Молдо Кылыч бечара
Болжоп корчу ошону

40.

Келген экен жанына
Бир өлүмдүн катары
Жараткан алда кудурет
Жок жеринен бар кылып
Тамам жанды жаратты
Бир калыпта турбады
Бенделиктин нишани
Жаталбадым жай алып
Жара колум аянып
Чыдай албай безилдеп
Чыканагым таятып,
Бир канча күн ушундай
Турду көзүм тунарып
Өзүм калды бүгүлүп,
Ортон колум карарып.
Сасып кетти ысыкта

Ириң менен кан агып.
Эртели кеч жубабыс
Кандай айла кылалык
Баштагыдан азыраак
Ортоčо болуп сыздады
Билектерим ичкерип
Шишик жанып баштады.
Жакшы жери түнкүсүн
Жаным тынчып уктады.
Уктаганы курусун

41.

Ойгонгондо какшады.
Катын менен балдарым
Эч айласын таппады.
Бирге көргөн азаптан
Белин чечип жатпады.
Ойлобоймун көбүнчө
Ушулардан башканы
Байкап турсам кудая
Балдарым баары кыз,
Шипаа болуп жакпады
Колго кылган дарыбыз
Чочуганда кайталы
Чыдабасак амал жок
Чыкпай турар жаныбыз
Балдарым жалдырап
Баары жаман куурады
Зайбым болсо күн түнү
Менден алыс жылбады
Баары мени тилешип,
Бечаралар ыйлады.
Карыптарды кудайым
Кайгы түнү кылганы
Ыраазыбыз аллага
Өзүбүзчө сыйлады
Артык байда биздерге
Эмгегибиз жанганы

42.

Ьайкасаңар карандар
Ьалаларым биз болсо
Ысык суук жакпаган
Мындай оору кез болсо
Бендесинен салбасын
Буган азап окшосо
Бир тууганым баарысы
Акылы кетип алаңдап,
Алда кандай болор деп
Журду акыр салаңдап
Сексенкунге жеткиче
Айыкпадым ылаңдап
Ортон колум соогу
Бирмууну кесилди
Напси чиркин курусун
Жандан умут узбеду
Каара боюм арыктап
Ооруганы кетпеди.
Молдо Кылыч берчара
Көк кымыран ичкени
Катын менен балама
Кайгы-капа тушкону
Бала чиркин курусун
Ьайкабаймын озгону
Ушуларды санасам

43.

Бир жагынан кудая
Кайгым эстен кетпеди.
Кайрат берип турсакта

Тое тамак жешпеген
Эси кирген балалар
Эркелебей тил алып
Айыктым деп алдасам
Суйунушуп кубанып
Наркы тубун ойлобос
Айланайын балалык
Атам айыккан экен деп
Ар кимиси туш коруп

Институт языка, литературы и истории
ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Инв. № 326
25/X-58 г.
Кирг. ФАН СССР

32.

Жаныбарым жылкыга
Сыйырларды сайгакка
Чычаңдатып чуратты
Айбандардын баарына
Чөптөн кылды тамакты
Кудурети кудая
Койду жакшы жаратты
Башка малдын жанында
Майда акча сыяктуу
Атан төө бууралар
Артын карай сийгени
Көбук чачып буркурап
Буурасынын киргени
Чапкан аттан кем эмес
Таскак уруп желгени
Тайтаңдаган жаныбар
Тайлагынын эмгенин
Жонунда бар өркөчу
. . . .
Өзу мынча чоң туруп
Куйругунун келтеси.
Чөгөрундө буктөлгөн,
Өзу жатып эптелген
Эбин таап батырса
Канча болсо жунөру жуктөлгөн.

Кошулушуп бөлүнүп
Кулун тайын билишкен
Карга жүрсө ойногон
Кара жерге шордогон
Кара кыяк бетеге
Канча жесе тойбогон
Ачка болсо жүрбөгөн
Карды тоюп алганда
Арыкчылык билбеген
Ойсоңдогон жаныбар
От кемедей ирмеген
Кыдыраалы Жалилдер
Кылыгы түз адилдер
Молдобача Талибдер
Илими көп гарийлар
Жакшы тутсаң илимди
Даража деелет багың бар
Пайзыракман Шабайым
Бакты берсин кудайым
Молдо Ахмат батачы
Барына кырка карайын
Абдыш молдо Акматкан
Абылкасым улукман
Анапия чойтуктер
Казия жамды барыдан
Буда жакшы балалар
Молдо Исмат Жамбылкан

34.

Молдобача балдары
Ьейишнинн гулдеру
Кулдерундон айнай
Дамбылдасы Айнакан
Өзу ургаачы болсода
Ьоз торгойдой сайраган
Молдобача балдарды
Жаш кулундай байлаган
Көргөн жандын баарыси
Изат кылып сыйлаган.
Икыласи чоң болсо
Ьир тутса ати ургаачы
Өзу байкуш
Ьилбегенди билгизген.
Ьилгичтиги ушундай
Кесемдугу эңгече
Мунушкердун кушундай
Өзу катын дамбылда
Медресесин кеп жылга
Өстурген талиьлады
Кылгыр кулгулга
Ьйман берсин кудайым
Ьул өчдонгон булбулга.

Тамат тамам.

35.

Бакай, Кошой, Карасай
Алдаярдын беласай
Азыктарда залим көп
Алда кокуй палатай
Молдо Эшеке Мукайым
Болжоп сөзүн жазайын
Кызталактын сөзнен
Бир азыраак айтайын
Абдан тилеп какшылар
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
Жазган сөзүм икан
Жакын карап ойлогун
Башка азап келгенде
Сырдын түбүн болжогун
Ушу сөзүм байкачы
Бечара Кылыч молдонун
Көрдүм азап бирдалай
Чырачылып сол колум
Өгөрдө көргөн эмесмин

№ 36.

Мундай азап болгонун
Мин шугурдук кудайга
Акиретим ойдогун
Жаным тирүү калар деп
Тагдырда узак ойлодум
Карышыкда бечара
Сен унутуп койбогун
Азап кердук бирдаваҗ
Ычак тийип ортоным
Өгерде керген эмесмин
Тагдырда болгон иш экен
Ьуйругун кердум кудайдын
Ырбап кетип кегеруп
Жаман болду аягы
Кекшедин байкуш унутпа
Караган кокуй жараны
Сырты кара ичи кек
[illegible]
Мындай жаман балааны
Куйдугу деп кыргызча
Атын адам табабы
Оргонум тушту тубунен
Ошо болду аягы
Ьаштакыдай боло албай
Тамырга чыкты сарары
Азаптан жанды куткарган

37.

Кудайга шүкүр кылалы

Тагдырда болгон иш экен
Буйругун көрчү кудаңын
Кетпеди жандын азабы
Дарычы дары кылалбай
Тулунтай көпту билегим
Өлүмгө учум шайланып
Чыгып турду жүрөгүм.
Азапка жаным чыдабай
Адам бенде куруусун
Өлөйүн деп тиледим
Өлгөндө кандай боларым
Кандай жүрүп билемин
Өлсөм жаным жай алып
Калабы деп жүрөмүн
Ойлобоймун көбүнчө
Иймандымдан бөлөгүн
Карап туруп санаймын
Катын, бала керегин
Санаа менен азаптан
Заар болду жегеним
Балдарым жалдырап
Башым турар кайгырып
Таң аткыча алышып
Зайбым турар зар кылып
Айландырып санасам
Акылым кетер каңгырып

38.

Чыдай албай тунгусун
Чырагданды жандырып
Тобокел деп турамыз
Сабыр менен зар кылып,
Колумду өөдө кылалбай
Эшикке басып чыгалбай
Калган күнүм да болгон
Козголуп жакшы кылалбай
Азыктан келген Калыгул
Акколтой болду акыры
Колумдагы жараны
Жетпеди байкуш акылы
Көөнү жакын адамдар
Көргөндө чочуп жашыды.
Азаптан бенде өлөбү
Түгөнбөсө акылы
Колумдун башы көгөрүп
~~Жыларымкөмөдашк~~
Билегим шишип сыздады.
Он күнгө жакын болгондо
Ортонум өлүп муздады.
Жаранын баары чытырап
Жакылап азай чыкпады
Жан тамырлар сырсайып
Жанымды азап кыстады.

39.

Кудайга шукур мен кылдым
Кулагым сөздү укпады.
Чындап азап келгенде
Чыдайбыз деген бекер кеп
Тилеген күнүм да болгон
Кыйналбай өлсөм экен деп
Айта берсем жарандар
Толук жатыр нечен кеп
Далай азап мен көрдүм
Дарыласам какпады
Түкүрчүлөр түкүрсө
Сиркиреди муздады
Өрөө койсок жылуулап
Өгөбетер какшады.
Акыл жетип болалбай
Адам айла таппады
Кийин кетер кез болуп
Кудай өзү сактасын
Жазган күнүм да болгон
Жарып койсо жан өлбөс
Азап чыкса жарадан
Адам канн түгөнбөс
Ушунчалык жорукка
Унуткан жан бенде эмес
Молдо Кылыч бечара
Болжоп көрчү ошону

40.

Келген экен жаныма
Бир өлүмдүн катары
Жараткан алда кудурет
Жок жеринен бар кылып
Тамам жанды каратты
Бир калыпта турбады
Бенделиктин нишаны
Жаталбадым жай алып
Жара колум айнып
Чыдай албай безилдеп
Чыканагым таятып,
Бир канча күн ушундай
Турду көзүм тунарып
Өлүп калды бугувуп,
Ортон колум карарып.
Сасып кетти ысыкта
Ириң менен кан агып.
Эртели кеч жубабыс,
Кандай айла кылалык
Баштагыдан азыраак
Ортоңо болуп сиздады
Билектерим ничкерип
Шишик кайтып бастады.
Жакшы жери түнкусун
Жаным тынчып уктады.
Уктаганы курусун

Ойгонгондо какшады.
Катыя менен балдарым
Эч айласын таппады.
Бирге корген азаптан
Белин чечип жатпады.
Ойлобоймун кобунчо
Ушулардан башканы
Байкап турсам кудая
Балаларым баары кыз,
Шипаа болуп жакпады
Колго кылган дарыбыз
Чочуганда кайталы
Чыдабадак амал жок
Чыкпай турар жаныбыз
Балаларым жалдырап
Баары жаман куурады
Зайбым болсо кун туну
Менден алыс жылбады
Баары мени тилешип,
Бечаралар ыйлады.
Карыптарды кудайым
Кайгы туну кылганы
Ыраазыбыз аллага
Озубузчо сыйлады
Артык байда биздерге
Эмгегибиз жанганы

Ьайкасанар карандар
Ьалаларым биз болсо
Исик суук какпаган
Мындай оору кез болсо
Ьендесинен салбасын
Ьуган азап окшосо
Ьир тууганым баарысы
Акыйн кетип аландап,
Алда кандай болор деп
Журду акыр саландап
Сексенкунге жеткиче
Айикпадым иландап
Ортон колум соогу
Бирмууну кесилди
Напси чиркин курусун
Жандан умут узбеду
Каара бошм арыктап
Ооруганы кетпеди.
Молдо Кылыч берчара
Кок кимыран ичкени
Катын менен балама
Кайгы-капа тушкону
Ьала чиркин курусун
Ьайкабаймын озгону
Ушуларды санасам

40.

Бир жагынан кудая
Кайгым эстен кетпеди.
Кайрат берип турсакта

Тое тамак жешпеген
Эси кирген балалар
Эркелебей тил алып
Айыктым деп алдасам
Суйунушуп кубанып
Наркы тубун ойлобос
Айланайын балалык
Атам айыккан экен деп
Ар кимиси туш коруп

Фрунзенское УПП № 1
г. Фрунзе
Тип. Б ОСТ 81-10-70. Арт. 2451
Цена 9 коп.